

К 78/Д 96

120000868671

интервью - 27. IV. 1958г.
вста программа взо аз и прдв
взго в
солом
вн прдв
дрог

МАНОН

ДАР
от *Анниетрия Ронда*

ЖЮЛ МАСНЕ

(БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ)

ЖЮЛ МАСНЕ е роден на 12 май 1842 г. в гр. Монто (Франция). В 1863 г. завършва с награда Парижката консерватория, където учи при Амброаз Тома (автор на популярната опера „Миньон“). От 1878 г. до 1896 год. Масне е професор в Парижката консерватория. Между учениците му са френските композитори Алфред Брюно, Гюстав Шарпантие, Флоран Шмит. Най-известни от многобройните опери на Масне са „Дон Сезар дьо Базан“ (1872), „Лахорският цар“ (1877), „Манон“ (1884), „Сид“ (1885), „Есклармонда“ (1889), „Вертер“ (1886), „Таис“ (1894), „Наварянка“ (1894), „Сафо“ (1879), „Дон Кихот“ (1910).

В премиерата на последната опера в Монте Карло участва Шаляпин, който създава покъртителен образ на Дон Кихот. Оперите „Манон“ и „Вертер“ се ползват с голяма популярност и днес.

Освен тези опери Масне пише „свещени драми“ („Мария Магдалена, „Ева“) и редица симфонични и вокални произведения.

Жюл Масне умира на 13 август 1912 год. в Париж. Най-хубавите страници от партитурите на композитора ни радват с рядка мелодичност, искрен, страстен лиризм. Познавач на оркестъра и на човешки глас, Масне с голямо майсторство спазва равновесието между тях — неговите опери са прекрасно инструментирани и при това извънредно благодарни за певците. П. И. Чайковски ценя високо най-хубавите произведения на Масне.

По повод на операта „Лахорския цар“ той пише: „... операта ме пленя с необикновената прелест на фактурата си, с богатството на мелодиите и особено с изяществото на хармонията, като при това никъде не се среща преднамереност и оригиналност“.

РУСЛАН РАЙЧЕВ

СТЕФАН ТРИФОНОВ

МА

ОПЕРА В

Либрето от А. Мейяк и Ф.

„Историята на Кавалера

Представена за първи п

МАНОН ЛЕСКО

ЛЕСКО, нейн братовчед

Граф дьо ГРИЙО

Кавалер дьо ГРИЙО, негов с

ГРИЙО

ДЪО БРЕТИНИ

ПУСЕТ

ЖАВОТ

РОЗЕТ

Собственик на гостоприемниц

Прислужница

Действието се р
в начало

П. МАРИНОВА

М. ПЕТРОВ

НОН

6 КАРТИНИ

Жил по романа на М. Прево
„Грифо и Манон Леско“.

т на 19. I. 1884 г. в Париж.

. сопран
. баритон
. бас
и тенор
. тенор
. баритон
. сопран
. сопран
. мецосопран
. баритон
. сопран

жива в Франция
о на 18 в.

АС. СЕЛИМСКИ

Н. ЗДРАВКОВ

Н. Харитонова

СЪДЪРЖАНИЕ

ПЪРВА КАРТИНА. Двор на гостоприемница в Амиен. Влизат Жавот, Пусет и Розет придружени от богатите кавалери Гийо и Бретини. Те искат от гостилничаря да им приготви вкусен обяд. Появява се сержант Леско, който очаква пристигането на своята братовчедка Манон. Пристига дилижанса. Сред пътниците се намира и Манон Леско. Тя восторжено разказва на братовчедка си за своите пътни впечатления, които обаче са помрачени от мисълта за предстоящото пребиваване в манастир, където е изпратена от родителите ѝ заради склонност към удоволствията. Леско я моли да почака и излиза с приятелите си. Появява се Гийо. Той е възхитен от красотата на Манон и ѝ се обяснява в любов. Бретини и дамите зоват Гийо и му се надсмиват. Той предлага на Манон да тръгне с него и обещава да ѝ изпрати каретата си. Останала сама Манон тъгува за своята участ и завижда на веселите и разкошно облечени богати дами. Влиза кавалер де Грийо, който се готви да отпътува при баща си. Още от първи я поглед между Манон и де Грийо пламва взаимна любов. Де Грийо уговаря Манон да избяга с него в Париж, където — той е убеден в това — тях ги очаква щастие. Явява се кочияшът на Гийо. Дочувайки гласът на завръщащия се Леско, Манон и де Грийо избягват с чуждата карета.

ВТОРА КАРТИНА. Скромна стая на де Грийо и Манон в Париж. Младите хора се наслаждават на пълното си щастие. Де Грийо пише на баща си за своята любов към Манон. Внезапно той забелязва във вазата разкошен букет от цветя. На въпроса му, Манон, желайки да скрие, че тези цветя са изпратени от Бретини, му отговаря, че някой ги е хвърлил през прозореца. В този момент с шум се вмъкват в стаята сержант Леско и Бретини, преоблечени във военна форма. Леско възмутен пита де Грийо — мисли ли той да се ожени за Манон.

Де Грийо му предлага да прочете писмото до баша му, в което той измолва разрешение за брак. В това време Бретини незабелязано съблазнява Манон с перспективата за богат живот и я уговаря да остави де Грийо, тъй като по негови сведения старият де Грийо е решил да ги раздели насила. Манон е смутена. След излизането на Леско и Бретини, де Грийо излиза да пусне писмото. Предвиждайки близката разлъка с любимия, Манон със сълзи се прощава със стаята където е била така щастлива. Върналият се де Грийо мечтае за скромен и уединен живот с Манон. Прислужницата поднася вечеря. В този момент на вратата силно се чука. Де Грийо става да отвори. Дочува се шум от борба и след това всичко затихва. Де Грийо е отвлечен насила.

ТРЕТА КАРТИНА. Шумно движение в парижка градина. Гийо продължава да мечтае за Манон, която ставайки метреса на Бретини спечелва репутацията на първа красавица в Париж. Появява се Манон окръжена от тълпа поклонници. Тя случайно дочува разговора на Бретини със стария граф де Грийо, от който узнава, че младият де Грийо е решил да стане абат и тая вечер ще чете своята първа проповед в манастира Сен-Сюлпис.

Помолвайки Бретини да ѝ купи браслет, Манон се представя пред графа за приятелка на девойката, в която е бил влюбен неговия син и пита за причините, които са накарали младия де Грийо да се оттегли от жвота. Старият граф познава Манон. Той ѝ казва, че любовта на неговия син е минала и че девойката завладяла някога сърцето му, е вече забравена от него. Манон е покъртена от това известие. Гийо ѝ съобщава, че представлението на парижкия балет, който той специално е поканил за Манон, започва. След като свършват танците Манон моли Леско да извика каретата, за да отиде в Сен-Сюлпис.

ЧЕТВЪРТА КАРТИНА. Приемна в манастира Сен-Сюлпис. Граф де Грийо се прощава със сина си и му дава пари — наследство от майка му.

Де Грийо не може да забрави Манон, образът на която го пре-

Ст. Георгиев

Ан. Анастасов

следва. Той се опитва да намери забрава в молитвите... Появява се Манон. Тя моли де Грийо да ѝ прости и да ѝ върне някогашната любов. Де Грийо няма сили да се противи на чара на любимата жена и изменя своето решение — да се отдалечи от светския живот и неговите съблазни.

ПЕТА КАРТИНА. Игрален дом. Сред картоиграчите е Гийо де Морфонтен, два пъти излъган от Манон и търси възможност да ѝ отмъсти. Появяват се Манон и де Грийо. Наследството от майка му е вече пропиляно. Манон убеждава де Грийо да опита щастието си в картите. Вслушвайки се в нейната молба де Грийо сяда на игралната маса. На него страшно му потръгва и той през цялото време печели. Вбесеният Гийо го обвинява в мошеничество и отива да извика полиция. Заедно с полицаяте пристига и старият граф де Грийо. Той упреква сина си, че е опетнил семейната чест поради връзката си с паднала жена. Полицията арестува Манон и де Грийо.

ШЕСТА КАРТИНА. Път за Хавър. От тук трябва да минат жените с леко поведение, отправени извън пределите на Франция¹. Де Грийо се надява с помоща на Леско да подкупи стражата и да освободи Манон. Планът излиза сполучлив и Манон е отново в обятията на своя любим. Тежките преживелици и разкажанието съвсем са разклатили нейното здраве. Манон моли де Грийо да ѝ прости лекомислието, затова, че тя не е оценила неговата любов. Де Грийо я моли да забрави миналото и да започнат нов живот където всичко ще бъде изпълнено с радост и щастие. Но минутите на Манон са прочетени. Тя умира в ръцете на своя любим.

М А Н О Н

опера в 6 картини от Ж. МАСНЕ

Действащи лица:

МАНОН ЛЕСКО	П. Маринова, ✓ Н. Харитонова
ЛЕСКО — нейн братовчед	Ас. Селимски ✓
Граф де ГРИЙО	Н. Павлов, ✓ Д. Янакиев, Ст. Стоянов
Кавалер де ГРИЙО	Н. Здравков—лауреат, ✓ на международни награди Н. Абаджимаринов
ГИЙО	Ст. Георгиев, ✓ Хр. Дим. Крондев, К. Лунов
ДЪО БРЕТИНИ	М. Петров, Ан. Анастасов ✓
ПУСЕТ	М. Начева, ✓ Цв. Тодорова
ЖАВОТ	Н. Харитонова, ✓ В. Кирова, Ан. Митова
РОЗЕТ	А. Ангелова ✓
Собственик на гостоприемца	К. Захариев, ✓ Ан. Анастасов
Портиер	Н. Николов, ✓ Ст. Стоянов
Прислужничка	В. Кирова, ✓ Здр. Сапунажиева

Диригент: РЕЖИСЬОР-ПОСТАНОВЧИК: ХУДОЖНИК-ПРЕСЕКТАНТ:
РУСЛАН РАЙЧЕВ СТЕФАН ТРИФОНОВ засл. худ. АС. ПОПОВ
Билетмайстор: АС. МАНОЛОВ

Диригент на хора: Н. Николаев, Пом. режисьор: Ото Малеев,
Концертмайстор: Хр. Дюлгеров Корепетитори: К. Рашенова, Ан. Люлгерова
Зав. пост. част: Ем. Манов; Инспициент: Л. Хаджиева; Зав. худ. осветление:
Ц. Сокиров; Зав. дървод. ателие: Ст. Василев; Худ. изпълнител: Никифор
Никифоров; Театърмайстор: Т. Иванов; Суфлор: Л. Немирова

Зав. шивашки ателиета: дамско: Йор. Кисева
мъжко: М. Колев

Грим и фризури: В. Нанчев, Л. Дякова

